

Προεόρτια μνήμης Αγίου Χρυσοστόμου Παπασαραντόπουλου στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης [Βεροίας](#), Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο Λόγο στον Ιερό Ναό οσίου Αντωνίου του Νέου, πολιούχου [Βεροίας](#), την Κυριακή 28 Δεκεμβρίου 2025 (μετά τη Χριστού Γέννηση) με την ευκαιρία της πρώτης εορτής του νέου Αγίου της Εκκλησίας μας, [Οσίου Χρυσοστόμου Παπασαραντόπουλου](#) του ιεραποστόλου, του οποίου η ιερά μνήμη τιμάται αύριο.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του αιμνήστου Αρχιμανδρίτη Διονυσίου Μανιάκα, ιεροκήρυκα της Ιεράς Μητροπόλεως.

Επίσης, ο Σεβασμιώτατος προσέφερε στον Ιερό Ναό του πολιούχου μία εικόνα του νέου Αγίου, ώστε στο εξής να τιμάται πανηγυρικά η μνήμη του μεγάλου ιεραποστόλου της εποχής μας.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο φως της γνώσεως που ανέτειλε με τη Γέννηση του Χριστού και μεταδόθηκε στον κόσμο μέσω των αποστόλων και των ιεραποστόλων. Ιδιαίτερη μνεία έκανε στο πρόσωπο και στο έργο του νέου Αγίου της Εκκλησίας μας, Οσίου Χρυσοστόμου Παπασαραντόπουλου, ο οποίος αφιέρωσε τη ζωή του στην ιεραποστολή στην Αφρική, σπέρνοντας τον λόγο του Ευαγγελίου με αυταπάρνηση και βαθιά αγάπη προς τον Χριστό και τον άνθρωπο.

Αναλυτικά η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος

«“Η γέννησίς σου, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τό φῶς τό τῆς γνώσεως”.

Με αυτή την ομολογία του ιερού υμνογράφου τιμούμε και σήμερα, Κυριακή μετά τη γέννηση του Χριστού, το μέγα και κοσμοσωτήριο γεγονός της αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο, ο οποίος, επιδιώκοντας να αποκτήσει τη γνώση, την οποία νόμιζε ότι ήθελε να του στερήσει ο Θεός, παρέβη την εντολή Του και δοκίμασε τον καρπό του δένδρου της γνώσεως του καλού και του κακού.

Και μπορεί ο Αδάμ και η Εύα να εξέπεσαν εξαιτίας αυτής της παρακοής από τον παράδεισο και να συμπαρέσυραν όλο το ανθρώπινο γένος, η αγάπη του Θεού όμως δεν μας εγκατέλειψε στο σκοτάδι της αμαρτίας και της αγνωσίας. Μας χάρισε και πάλι το φως και τη γνώση που στερηθήκαμε, στέλνοντας στη γη τον Υιό Του ως άνθρωπο, ως ταπεινό βρέφος, για να φωτίσει, κατά τον προφήτη, «τους εν σκότει και σκιά θανάτου καθημένους» ανθρώπους και να μας χαρίσει τη γνώση του Θεού, που μας οδηγεί στη σωτηρία.

Διότι, εάν κατά τη νύκτα της γεννήσεως του Χριστού ένα φωτεινό άστρο στάθηκε επάνω από το σπήλαιο της Βηθλεέμ για να δηλώνει την παρουσία του γεννηθέντος Χριστού, το πραγματικό άστρο, ο ήλιος της δικαιοσύνης, ήταν ο ίδιος ο Χριστός που είχε γεννηθεί για χάρη μας στον κόσμο.

Ο Χριστός ήταν και είναι, όπως ο ίδιος μας διαβεβαιώνει, «το φως του κόσμου». Και αυτό το φως, που ανέτειλε, όπως ψάλλουμε στη Βηθλεέμ κατά τη γέννησή Του, μετέδωσαν κατ' εντολή Του οι απόστολοι και οι μαθητές Του ανά τους αιώνες σε όλο τον κόσμο, ο οποίος γνώρισε δι' αυτών τον Χριστό και πίστευσε στον αληθινό Θεό.

Το έργο αυτό του ευαγγελισμού των ανθρώπων δεν ήταν και δεν είναι μία εύκολη υπόθεση. Ο λόγος του Κυρίου μας «και άλλα πρόβατα έχω, ά ουκ έστιν εκ της αυλής ταύτης, κακείνα με δει αγαγείν και γενήσεται μία ποιμήν, εις ποιμήν» δεν ίσχυε μόνο στην εποχή Του. Ισχύει και μέχρι σήμερα, καθώς υπάρχουν πολλοί ακόμη συνάνθρωποί μας, οι οποίοι δεν άκουσαν το μήνυμα του Ευαγγελίου. Υπάρχουν ακόμη πολλοί συνάνθρωποί μας που παραμένουν εκτός της αυλής και της ποιμήνης του Χριστού, γιατί δεν έφθασε μέχρι αυτούς κάποιος για να κηρύξει τον λόγο Του.

Υπάρχουν όμως και άνθρωποι, οι οποίοι, συνεπαρμένοι από τον λόγο του Κυρίου που προανέφερα, αποφασίζουν, παρά τις δυσκολίες, να φέρουν τους ανθρώπους που δεν άκουσαν τον λόγο του Χριστού στην ποιμήν Του, να τους κάνουν μέλη της Εκκλησίας Του και να τους χαρίσουν το φως, το οποίο μας χάρισε με τη γέννησή Του ο Χριστός.

Ένας από αυτούς είναι και ο νέος Άγιος της Εκκλησίας μας, ο Άγιος Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος, του οποίου τη μνήμη εορτάζει αύριο για πρώτη φορά η Εκκλησία μας μετά την πρόσφατη αγιοκατάταξή του από το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, στο οποίο διακόνησε επί 15 περίπου χρόνια ως ιεραπόστολος στην Ουγκάντα, την Κένυα, την Τανζανία και το Κονγκό.

Ήταν ο πρώτος Έλληνας ιεραπόστολος, ο οποίος αποφάσισε να εγκαταλείψει τη διακονία του στην Ελλάδα και να μεταβεί στην Αφρική. Και αυτό παρά τις δυσκολίες του έργου που θα αναλάμβανε, αλλά και τις προσπάθειες πολλών γνωστών και φίλων του να τον αποτρέψουν, λέγοντάς του ότι η ηλικία του, ήταν τότε 57 ετών, και οι ασθένειες από τις οποίες υπέφερε λόγω της δύσκολης και ασκητικής ζωής που είχε ζήσει, δεν θα του επέτρεπαν να αντέξει τη ζωή στην Αφρική.

Όμως εκείνος το τόλμησε, επηρεασμένος και από όσα είχε ακούσει από κάποιους Αφρικανούς νέους, με τους οποίους ήταν συμφοιτητής στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου της Αθήνας, στην οποία και ο ίδιος σπούδαζε εκείνη την εποχή.

Με την ευχή του Πατριάρχου Αλεξανδρείας Χριστοφόρου και ακράδαντη πίστη στον Χριστό ξεκίνησε μία τεράστια προσπάθεια σε ένα, θα λέγαμε, κενό, γιατί οι

Ορθόδοξοι στην Αφρική ήταν ελάχιστοι και ζούσαν χιλιόμετρα μακριά ο ένας από τον άλλον, κάτι που δεν βοηθούσε το έργο της ιεραποστολής και την οργάνωση της Εκκλησίας.

Με ανύπαρκτα μέσα και με προσωπική μέριμνα για κάθε λεπτομέρεια, κατόρθωσε με τη χάρη του Θεού να βάλει τις βάσεις της ορθόδοξης ιεραποστολής και να ιδρύσει το 1961 τον πρώτο ορθόδοξο ναό. Η ακατάβλητη θέλησή του και η μεγάλη αγάπη του για τους Αφρικανούς αδελφούς μας παρακίνησαν προοδευτικά κάποιους Έλληνες, τόσο από την Ελλάδα όσο και από τις χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής, να προσφέρουν κάποια βοήθεια στο ιεραποστολικό του έργο. Με αυτοθυσία και απέραντη αγάπη για τον Χριστό και το έργο Του, ο νέος Άγιος της Εκκλησίας μας, ο Άγιος Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος, επέτυχε με τη χάρη του Θεού μέσα σε λίγα χρόνια ένα τεράστιο έργο: να εξαπλώσει την ιεραποστολική δράση όχι μόνο στην Ουγκάντα αλλά και στην Κένυα, την Τανζανία και το Κονγκό.

Και μπορεί ο ίδιος, καταβεβλημένος από τις αντίξοες συνθήκες, τα προβλήματα της υγείας του και μία ακατάσχετη ρινορραγία που υπέστη επιστρέφοντας από την Κανάγκα τον Δεκέμβριο του 1972, να εκοιμήθη στις 29 Δεκεμβρίου, ο σπόρος του Ευαγγελίου που έσπειρε έδωσε «καρπών εκατονταπλασίονα», ώστε ήταν άξιο και δίκαιο να αναγνωρισθεί η προσφορά του στην Εκκλησία και στη διακονία του Ευαγγελίου, ιδιαιτέρως στην Αφρική, και να συγκαταριθμηθεί μεταξύ των Αγίων της, εφόσον άλλωστε οι Αφρικανοί, οι οποίοι γνώρισαν τον Χριστό με το κήρυγμά του και με όσα προσέφερε, τον θεωρούσαν ήδη και τον τιμούσαν ως Άγιο.

Γι' αυτό και εμείς τιμούμε προορτίως τον νέο Άγιο της Εκκλησίας μας, τον Άγιο Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο, τον μεγάλο αυτό ιεραπόστολο της εποχής μας, που διακόνησε και στην περιοχή μας, στα χρόνια της Κατοχής στη Μητρόπολη Έδεσσας και στη συνέχεια για δύο χρόνια στη Μητρόπολη Θεσσαλονίκης, με τη σημερινή Θεία Λειτουργία και τα λίγα αυτά λόγια για το έργο του, το οποίο θα έχουμε την ευκαιρία να προβάσουμε και να αναδείξουμε το νέο έτος με διάφορες εκδηλώσεις τις οποίες θα οργανώσει η Ιερά μας Μητρόπολη.

Τιμώντας, λοιπόν, τη μνήμη του, εύχομαι ταπεινά η χάρη και η ευλογία του να μας σκέπει και να μας ενισχύει στη ζωή μας και να αποτελεί πρότυπο και έμπνευση για όλους μας».

Στο τέλος της ομιλίας του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε και στο πρόσωπο του π. Διονυσίου Μανιάκα, του οποίου το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο τέλεσε στη συνέχεια, τονίζοντας το έργο του ως ιεροκήρυκα και πνευματικού τα τελευταία πενήντα έτη στην τοπική Εκκλησία.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

